

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/69/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010007
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123010007.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. C., trvale bytom D. XX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 15. júna 2023, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. marca 2023, sp. zn. 37Pp/3/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. marca 2023, sp. zn. 37Pp/3/2023, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 67 Trestného zákona v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/82/2011 zo dňa 06.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/225/2011 zo dňa 07.03.2012 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/76/2012 zo dňa 29.01.2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/82/2011 zo dňa 16.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/59/2013 zo dňa 19.06.2013.

II. Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu 7 (sedem) rokov a súčasne nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným 3 (tri) roky a zároveň odsúdenému ukladá v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenie a povinnosť:

- podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podľa § 51 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona zákaz vstupu do krčiem, pubov, výčapov a inak označených zariadení určených predovšetkým na predaj a konzumáciu alkoholických nápojov,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona príkaz nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovvej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

„Dôvodom podania sťažnosti je konštatovanie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom týkajúce sa resocializačnej prognózy odsúdeného, ktorá je zo strany ústavu vyhodnotená ako menej priaznivá so stredným rizikom recidívy trestnej činnosti, pričom podľa vyjadrenia ústavu odsúdený spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie len čiastočne. Ústav síce odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s dohľadom, avšak takto vyhodnotenú resocializačnú prognózu odsúdeného s ohľadom na závažnosť skutku, za ktorý bol A. B. odsúdený a za ktorý vykonáva trest odňatia slobody z pohľadu prokurátora nie je možné akceptovať.“

Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš vysoké riziko recidívy.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti som toho názoru, že s prihliadnutím na závažnosť spáchaného skutku a k nemu viazané stredné riziko recidívy a menej priaznivú resocializačnú prognózu podmienky na podmiennečné prepustenie splnené neboli.

Vzhľadom na vyššie uvedené n a v r h u j e m, aby Krajský súd Trenčín napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne spisová značka 37Pp/3/2023 zo dňa 06.03.2023 zrušil a uložil Okresnému súdu v Trenčíne, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

K sťažnosti prokurátora sa písomne odsúdený vyjadril s tým, že podľa neho prokurátor nevzal dostatočne na zreteľ hodnotenie ústavu, ktorý odporučil jeho podmiennečné prepustenie. Ďalej uviedol, že sa stotožňuje so závermi Okresného súdu Trenčín, ktorý dopodrobna rozpísal, prečo má mať druhú materiálnu podmienku za splnenú. Obzvlášť by som chcel v tomto smere vyzdvihnúť moju nulovú trestnú minulosť. Navyše od samého začiatku odpykávania svojho trestu odňatia slobody ho všetky sudy od okresného až po najvyšší súd doporučovali poslať do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, s odôvodnením, aby čo možno najviac zamedzili negatívnemu vplyvu na jeho osobu v prostredí plnom recidivistov. Považuje preto odôvodnenie sťažnosti prokurátora za neopodstatnené, keďže vychádza len na základe resocializačnej prognózy, ktorá podľa odsúdeného sa navyše spracúva neosobne, a to zadaním vstupných údajov do programu. Dodal, že on nemôže za to, že sa jeho rodičia rozviedli, či to, že pred výkonom trestu bol nezamestnaný, keďže bol študentom tretieho ročníka na strednej odbornej škole. Pričom vo výkone trestu si úspešne dokončil stredoškolské vzdelanie. Záverom odsúdený uviedol, že uvedená resocializačná prognóza neodráža jeho skutočnú vôľu žiť, abstinovať a obľúkom sa vyhýbať trestnej činnosti, a preto žiada súd, aby pri rozhodnutí uvedené skutočnosti vzal do úvahy.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát vo výkone trestu, a to v minimálnom stupni strázenia, je stabilizované a na požadovanej úrovni. Z týchto dôvodov sa krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k zlepšeniu, čoho prejavom je plnenie stanoveného programu zaobchádzania vo všetkých bodoch. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplynulo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmiennečné prepustenie. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že odsúdený má v odpise z registra trestov evidovaných iba 1 záznam týkajúci sa jeho trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva pre spáchaný obzvlášť závažný zločin vraždy. Odsúdený tento trest už vykonal v pomerne dostatočnej dĺžke (v 3-štvrtinách ku dňu 22.07.2022), pričom počas výkonu trestu si uvedomil následok trestného činu, ktorého sa dopustil, čím dospel nielen ku kritickému postoju k spáchanej trestnej činnosti (trestný čin vraždy), ale aj vytvoreniu si životných ambícií vedúcim

k správne mu budúce mu fungovaniu jeho riadne ho života. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech, ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátora, ktorý poukázal len na negatívne poznatky súvisiace s osobou odsúdeného. Okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že odsúdený počas predmetného výkonu trestu úspešne absolvoval ústavnú protialkoholickú liečbu vedenú bez potreby psycho-farmakomedikácie, a u odsúdeného s výsledkom vytvorenej pozitívnej motivácie k abstinencii od alkoholu.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a na okresným súdom správne preukázané polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť nielen skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré by mali eliminovať možné rizikové faktory u odsúdeného.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.